

УДК 81.2.32

[https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-1\(31\)-1415-1425](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-1(31)-1415-1425)

Магдюк Ольга Вікторівна кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов, Хмельницький національний університет, м. Хмельницький, тел.: (096) 677-94-01, <https://orcid.org/000-0002-6778-3586>

Рогульська Оксана Олександрівна доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри іншомовної освіти і міжкультурної комунікації, Хмельницький національний університет, м. Хмельницький, тел.: (096) 886-08-29, <https://orcid.org/0000-0001-5603-0274>

МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У КОНТЕКСТІ ПОЛІТОЛОГІЇ: ІНТЕГРАЦІЯ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

Анотація. Викладання іноземних мов у контексті політології є важливим аспектом сучасної освітньої практики, оскільки глобалізація та інтернаціоналізація політичних процесів ставлять нові вимоги до підготовки майбутніх політологів. У зв'язку з цим, методи навчання іноземних мов повинні не лише забезпечувати здатність студентів до комунікації на іншомовному рівні, а й враховувати специфіку політичних наук. Інтеграція теоретичних знань і практичних навичок є основною метою сучасної методики викладання мов у політологічних дисциплінах.

Одним із найбільш ефективних методів є комунікативний підхід, який акцентує увагу на розвитку здатності студентів використовувати іноземну мову у реальних ситуаціях. У політології це особливо важливо, оскільки майбутні фахівці повинні володіти мовними навичками для участі в міжнародних конференціях, переговорах, аналізі політичних процесів у інших країнах, а також для читання і розуміння політичних текстів, написаних іншими мовами.

Інший важливий підхід — контекстуальний метод, який передбачає використання реальних політичних матеріалів для навчання. Це можуть бути тексти міжнародних договорів, статті політичних науковців, документи міжнародних організацій, що дозволяють студентам не лише вдосконалювати мовні навички, а й розширювати свої знання з політичних наук. Такий підхід стимулює критичне мислення, аналітичні здібності та здатність працювати з політичною інформацією в різних контекстах.

Використання інтерактивних технологій також є важливим елементом сучасного викладання іноземних мов. Сучасні електронні ресурси,

відео- та аудіо матеріали, онлайн-курси дають можливість студентам політологічних спеціальностей не лише вивчати мову, але й занурюватися у глобальний політичний дискурс. Вебінари, онлайн-дискусії, форуми дозволяють проводити реальні політичні обговорення іноземною мовою, що безпосередньо сприяє розвитку комунікативних навичок.

Окрім цього, варто зазначити, що важливим аспектом є міжкультурна компетенція. Вивчення іноземних мов не лише як інструменту комунікації, а й як засобу розуміння культурних та політичних відмінностей є важливим для майбутніх політологів. Знання інших мов дозволяє глибше зрозуміти політичні реалії інших країн, що в свою чергу підвищує ефективність дипломатичних відносин, міжнародної співпраці та наукових досліджень.

Таким чином, інтеграція теорії та практики в методах викладання іноземних мов у контексті політології є необхідною умовою для підготовки кваліфікованих фахівців, здатних працювати в умовах глобалізованого політичного середовища. Використання комунікативних, контекстуальних та інтерактивних методів дозволяє студентам не лише досягати високого рівня мовної компетенції, але й розвивати аналітичні та міжкультурні навички, що є основою успіху в політичній науці.

Ключові слова: іноземні мови, методика викладання, політологія, глобалізація, міжнародні відносини.

Mahdiuk Olha Viktorivna PhD in Pedagogy, Associate Professor, Department of Foreign Languages, Khmelnytskyj National University, Khmelnytskyj, tel.: (096) 677-94-01, <https://orcid.org/000-0002-6778-3586>

Rogulska Oksana Oleksandrivna PhD in Pedagogy, Associate Professor, Professor of Department of Foreign Language Education and Intercultural Communication, Khmelnytskyj National University, Khmelnytskyj, tel.: (096) 886-08-29, <https://orcid.org/0000-0001-5603-0274>

METHODS OF TEACHING FOREIGN LANGUAGES IN THE CONTEXT OF POLITICAL SCIENCE: INTEGRATION OF THEORY AND PRACTICE

Abstract. Teaching foreign languages in the context of political science is an important aspect of modern educational practice, since globalization and internationalization of political processes place new demands on the training of future political scientists. In this regard, foreign language teaching methods should not only ensure students' ability to communicate at a foreign language level, but also take into account the specifics of political science. Integration of

theoretical knowledge and practical skills is the main goal of modern language teaching methods in political science disciplines.

One of the most effective methods is the communicative approach, which focuses on developing students' ability to use a foreign language in real situations. In political science, this is especially important, since future specialists must have language skills to participate in international conferences, negotiations, analyze political processes in other countries, as well as to read and understand political texts written in other languages.

Another important approach is the contextual method, which involves the use of real political materials for learning. These can be texts of international treaties, articles by political scientists, documents of international organizations, which allow students not only to improve their language skills, but also to expand their knowledge of political science. This approach stimulates critical thinking, analytical skills and the ability to work with political information in different contexts.

The use of interactive technologies is also an important element of modern teaching of foreign languages. Modern electronic resources, video and audio materials, online courses allow students of political science faculties not only to study the language, but also to immerse themselves in the global political discourse. Webinars, online discussions, forums allow for real political discussions in a foreign language, which directly contributes to the development of communication skills.

In addition, it is worth noting that intercultural competence is also an important aspect. The study of foreign languages not only as a tool of communication, but also as a means of understanding cultural and political differences is important for future political scientists. Knowledge of other languages allows for a deeper understanding of the political realities of other countries, which in turn increases the effectiveness of diplomatic relations, international cooperation and scientific research.

Thus, the integration of theory and practice in the methods of teaching foreign languages in the context of political science is a necessary condition for the preparation of qualified specialists capable of working in a globalized political environment. The use of communicative, contextual and interactive methods allows students not only to achieve a high level of language competence, but also to develop analytical and intercultural skills, which are the basis for success in political science.

Keywords: foreign languages, teaching methodology, political science, globalization, international relations.

Постановка проблеми. У сучасному світі, який характеризується безперервними процесами глобалізації, вивчення іноземних мов набуває

особливого значення. Глобалізація сприяє зростанню міжкультурної взаємодії, що підвищує потребу в знаннях іноземної мови для особистого розвитку і професійного вдосконалення. Вивчення іноземної мови дозволяє людям вільно спілкуватися із представниками інших культур та інтегруватися у світ економіки, політики та освіти. Завдяки знанням іноземної мови відкриваються нові можливості для ведення міжнародного бізнесу, навчання за кордоном та участі у глобальних наукових проєктах. Інвестування у мовну освіту є стратегічно важливим для розвитку особистості, зміцнення міждержавних зв'язків та заохочення мирного співіснування.

Завдяки стрімкому розвитку цифрових технологій, сфера навчання іноземних мов переживає революційні зміни. Поява інтерактивних онлайн-курсів, мобільних додатків для вивчення мови, віртуальних класів адаптують навчальний процес до потреб кожного студента. Ці технології полегшують доступ до вивчення нових мов для широкої аудиторії, підвищують якість освіти, сприяють динамічному та ефективному процесу навчання.

Дидактичні матеріали та методи навчання стають насиченими та значущими, що сприяє кращому засвоєнню іноземної мови. Інноваційні рішення у сфері освіти дозволяють відійти від традиційних методів навчання методи, орієнтуються на індивідуальні потреби студентів і надають їм більше можливостей для самостійного навчання. Зростання міжнародного економічного співробітництва та інтеграції економік на глобальному рівні ставить іноземні мови в центрі уваги економічно-політичної діяльності. Знання іноземних мов сприяють ефективній комунікації між партнерами, знімає бар'єри в переговорних процесах і відкриває нові ринки для міжнародних компаній. Знання мов значно збільшує економічні можливості для фірм і корпорацій, оскільки є фактором створення стійких і довгострокових міждержавних відносин. Отже, інвестиції в мовну освіту формує людський економічний потенціал країни, що підвищує її конкурентоспроможність на міжнародній арені.

У сучасному світі політологія активно взаємодіє з міжнародними відносинами, економікою, культурологією та соціологією. У цьому контексті вміння спілкуватися іноземними мовами відіграє критично важливу роль для політологів, які прагнуть розуміти міжнародні процеси, спілкуватися з колегами з інших країн та вести дослідження. Ефективні методи викладання іноземних мов можуть суттєво підвищити кваліфікацію фахівців у цій галузі. У даній статті ми розглянемо інтеграцію теорії та практики в методах викладання іноземних мов у контексті політології.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження конкретної теми методики викладання іноземних мов у контексті політології видається

нішевим напрямком дослідження. Однак є ряд науковців і галузей дослідження, які, можливо, опосередковано торкалися цієї теми через свої дослідження викладання іноземної мови та міждисциплінарної освіти (особливо в соціальних науках і політичних науках). Серед таких варто зазначити Тетяну Демяненко, Майкла Байрама, Енн Бернс, Клер Крамш, Олександра Ляпіна, Девіда Нунана, Ненсі Хорнбергер та інших.

Мета статті – розглянути методи викладання іноземних мов у контексті політології та інтеграцію теорії та практики в методах викладання іноземних мов у контексті політології.

Виклад основного матеріалу. Методи викладання іноземних мов охоплюють широкий спектр підходів, які можуть бути адаптовані до потреб майбутніх політологів. Основні теоретичні підходи включають:

1. Комунікативний підхід: зосереджений на розвитку навичок спілкування та використанні мови у реальних ситуаціях. Цей підхід включає активну участь студентів у іноземному мовленні, обговореннях та рольових іграх, що є особливо важливим для політологів, які працюють із складними суспільними та політичними темами.

2. Теорія занурення: передбачає повне занурення студентів у іноземне мовне середовище. Це може бути досягнуто через розмовні клуби, міжнародні стажування або обміни. Занурення сприяє не лише мовному розвитку, але й культурному розумінню, що є важливим аспектом для політологів, які працюють з різними культурами.

3. Проєктний метод: забезпечує студентів практичними навичками через реалізацію проєктів. Політологи можуть досліджувати міжнародні відносини, організацію міжнародних самітів чи аналізувати політичні кампанії в інших країнах, використовуючи іноземну мову для підготовки документів, презентацій та звітів [1].

Інтеграція теорії та практики в навчальному процесі є ключовою для успішного викладання іноземних мов у контексті політології. Основні методи, що можуть бути застосовані, включають:

1. Заняття на основі дослідження: створення умов, коли студенти можуть обговорювати та аналізувати документи міжнародних організацій, політичні огляди або новини, використовуючи іноземну мову. Це дозволяє підвищити їхню критичну оцінку та розуміння актуальних подій.

2. Мовні тренінги на основі кейс-методів: використання реальних ситуацій для навчання. Студенти можуть бути розділені на команди, де вони повинні вирішити політичну проблему, представляючи різні країни або політичні сили іноземною мовою. Це сприяє розвитку навичок аргументації та публічного виступу.

3. Онлайн-курси та ресурси: використання технологій для доступу до сучасних методів навчання. Студенти можуть брати участь у вебінарах, онлайн-курсах, що спеціалізуються на політичних науках, формуючи їхні знання з іноземної мови та контексту.

4. Стажування та волонтерство: участь у програмах обміну або стажування у міжнародних організаціях може набути практичного досвіду в використанні іноземної мови в реальних політичних ситуаціях [2].

Вивчення іноземних мов вимагає не лише граматичних навичок, але й знання культурних особливостей, що є важливим у політичному контексті. Політологи повинні розуміти, як різні культури впливають на спілкування, що дозволяє уникати непорозумінь у їхній майбутній професійній діяльності. Міжкультурна компетенція є ключовим елементом успішної діяльності політологів у глобалізованому світі. Вона охоплює знання, навички та ставлення, які дозволяють ефективно взаємодіяти з особами з різних культурних контекстів. Нижче наведені основні аспекти важливості міжкультурної компетенції для майбутніх політологів

1. Розуміння контексту. Міжкультурна компетенція дозволяє майбутнім політологам усвідомлювати, як культурні, соціальні та історичні фактори впливають на політичні процеси. Знання про культурні особливості, традиції та цінності, що формують поведінку людей у різних країнах, допомагає уникати стереотипів і непорозумінь. Це, в свою чергу, сприяє кращому аналізу політичних ситуацій.

2. Ефективна комунікація. Політологи часто беруть участь у переговорах, конференціях та діалогах із представниками інших країн. Міжкультурна компетенція допомагає розвивати комунікативні навички, зокрема — вміння слухати, ставити уточнюючі питання та адаптувати стиль спілкування залежно від культурних уподобань співрозмовників. Це є важливим для досягнення консенсусу і конструктивного діалогу.

3. Політична адаптивність. Майбутні політологи, які володіють міжкультурною компетенцією, можуть краще адаптуватися до швидко змінюваних політичних умов і культурних відмінностей на світовій арені. Це дозволяє їм бути більш гнучкими у своїх підходах до вирішення проблем і в пошуку компромісів у міжнародних відносинах.

4. Подолання конфліктів. Міжкультурна компетенція допомагає політологам виявляти та аналізувати джерела конфліктів, які можуть виникати внаслідок культурних непорозумінь. Політологи, озброєні знаннями про культурні відмінності, здатні розробити стратегії, які сприяють зниженню напруженості і поліпшенню взаємин між різними сторонами.

5. Розвиток міжнародних відносин. Краще розуміння різних культур підсилює здатність політологів формувати стратегії міжнародного співро-

бітництва. Вони можуть працювати над укладанням угод, проведенням міжнародних кампаній та підтримкою мирного співіснування, враховуючи інтереси всіх учасників.

6. Професійний розвиток. Сучасний ринок праці для політологів вимагає не лише знання політичних теорій, але й міжкультурних навичок. Міжкультурна компетенція стає важливим критерієм при прийомі на роботу в міжнародні організації, дипломатичні місії та НУО, що займаються глобальними питаннями [3].

Основні аспекти міжкультурної компетенції в контексті підготовки політологів включають:

1. Розуміння культурних відмінностей: політологи повинні бути здатні аналізувати і розуміти, як різні культурні особливості впливають на політичні системи, ідеології, рухи та процеси.

2. Спілкування: здатність ефективно спілкуватися з представниками різних культур є критично важливою. Це включає усвідомлення культурних нюансів в невербальному спілкуванні, а також адаптацію комунікаційних стилів залежно від контексту.

3. Аналіз міжнародних відносин: політологи повинні враховувати культурні контексти при оцінці міжнародних відносин, що допомагає уникнути спрощеного або стереотипного підходу до країн і народів.

4. Навчальні програми: включення курсів з міжкультурної комунікації, антропології, культурної лінгвістики та міжнародних відносин в навчальні програми політологічних факультетів.

5. Практичний досвід: стажування, обміни, програми стажування за кордоном, які дозволяють майбутнім політологам отримати практичний досвід та краще зрозуміти функціонування різних політичних систем.

6. Критичне мислення та адаптивність: розвиток здатності до критичного аналізу та адаптації підходів залежно від культурного контексту, в якому вони працюють [4].

Міжкультурна компетенція є основою для успішної кар'єри майбутніх політологів. Вона не тільки сприяє ефективному вирішенню політичних питань, але й допомагає формувати відкритий, толерантний і відповідальний підхід до співпраці з партнерами з різних культур. Залучення до навчання та практики міжкультурних аспектів мовного навчання буде невід'ємною частиною підготовки сучасних фахівців. Для політологів важливо розвивати навички міжкультурного спілкування та активно долати мовні бар'єри. Це сприяє формуванню міцних міжнародних відносин, взаємної довіри та розуміння у політичному контексті. Через вивчення мов, розвиток культурної чутливості та використання сучасних технологій комунікація стає більш ефективною і результативною.

На нашу думку, кроскультурна комунікація є також невід'ємною частиною життя політологів, які часто працюють у багатонаціональному середовищі, взаємодіючи з представниками різних культур і держав. Основним викликом, із яким зіштовхуються фахівці, є мовні бар'єри, які можуть обмежувати ефективність комунікації та призводити до непорозумінь.

Політологи повинні володіти навичками кроскультурної комунікації, щоб ефективно взаємодіяти у глобальному просторі. Це включає розуміння соціальних норм, цінностей та способів мислення, які можуть суттєво відрізнятися від тих, що властиві їх власній культурі.

Мовні бар'єри є однією з найбільших перешкод у кроскультурній комунікації. Вони можуть виникати через різні фактори, такі як:

1. Відмінності в мовах: мови можуть мати різну структуру, лексику та граматику, що ускладнює точну передачу повідомлень.
2. Ідіоматичні вирази: ідіоми, специфічні для певної культури, можуть бути незрозумілими для іноземців.
3. Невербальна комунікація: жести та міміка можуть мати різні значення в різних культурах, що призводить до непорозумінь [5]

Подолання мовних бар'єрів вимагає усвідомленого підходу та застосування низки стратегій:

1. Вивчення іноземних мов: опанування навіть базових знань мови тієї країни, з представниками якої ведеться діалог, може значно полегшити взаємодію.
2. Використання перекладачів та перекладних технологій: професійні перекладачі або перекладні програми можуть допомогти усунути проблеми, пов'язані з нерозумінням.
3. Знання культурних особливостей: розуміння культурного контексту дозволяє уникнути непорозумінь і підкреслює повагу до співрозмовника [6].

Інший важливий підхід — контекстуальний метод, який передбачає використання реальних політичних матеріалів для навчання. Це можуть бути тексти міжнародних договорів, статті політичних науковців, документи міжнародних організацій, що дозволяють студентам не лише вдосконалювати мовні навички, а й розширювати свої знання з політичних наук. Такий підхід стимулює критичне мислення, аналітичні здібності та здатність працювати з політичною інформацією в різних контекстах.

Навчання іноземних мов через політичні тексти і дискусії є потужним інструментом для розвитку мовних навичок, критичного мислення та адаптації до реальних комунікаційних ситуацій. Наступні методи можуть бути особливо ефективними в цьому контексті.

1. Аналіз і обговорення статей з новин. Студенти можуть читати статті з міжнародних новин, що стосуються актуальних політичних подій.

Обговорення прочитаного в групах забезпечує умови для активного використання мови, дозволяє ставити питання, робити висновки та формулювати власні думки. Важливо сприяти критичному підходу до інформації, аналізуючи джерела новин і їх контекст.

2. Рольові ігри. Рольові ігри можуть сильно підвищити рівень залучення студентів. Наприклад, студенти можуть взяти на себе ролі представників різних країн чи політичних сил під час дебатів на певну тему (кліматичні зміни, міжнародна безпека, прав людини). Це допомагає розвивати навички аргументації, спілкування та ведення дискусії, а також сприяє глибшому розумінню теми.

3. Дискусії на основі політичних документів. Використання політичних документів, таких як угоди, резолюції ООН або звіти міжнародних організацій, може допомогти студентам вивчити специфічну лексику та структуру мови. Обговорення цих документів у малих групах або в класі дозволяє студентам практикувати мову на прикладах реальних політичних текстів, що підвищує їхню впевненість.

4. Використання мультимедійних ресурсів. Відео- та аудіозаписи дискусій, дебатів чи виступів політиків можуть стати корисним додатком до навчального процесу. Студенти можуть дивитися відеозаписи, аналізувати їх та обговорювати основні ідеї, а також стиль і тон мови. Цей метод дозволяє слухати різні акценти і стилі спілкування, а також скорочує дистанцію між заняттями та реальними ситуаціями.

5. Тематичні проекти. Залучення студентів до виконання проектів, які пов'язані із сучасними політичними темами, допомагає їм глибше досліджувати питання та покращувати свої мовні навички. Наприклад, студенти можуть провести дослідження певної країни або політичної ситуації, а потім представити результати свого дослідження на мові навчання.

6. Використання блогу чи форуму. Створення класного блогу або форуму для обговорення актуальних політичних тем може стати чудовою практикою. Студенти можуть писати статті, залишати коментарі до матеріалів, обмінюватися думками та ставити запитання один одному. Таке середовище заохочує використання мови в неформальному контексті та підвищує умотивованість до навчання.

7. Залучення експертів. Запрошення на заняття політичних експертів, аналітиків чи журналістів може надати студентам безпосередній контакт з професіоналами, які працюють у сфері політики. Це дозволяє студентам отримати практичний досвід, ставити запитання, а також відпрацьовувати навички живого спілкування.

Висновки. Таким чином, інтеграція політичних текстів і дискусій у процес навчання іноземної мови має велике значення з кількох причин.

Політичні тексти і дискусії часто містять складні аргументи, концепти та різні точки зору. Їх вивчення допомагає студентам аналізувати та оцінювати інформацію, розвивати навички критичного мислення, що є важливою складовою освітнього процесу. Політичні дебати та тексти надають студентам можливість активно залучати себе до мовленнєвого процесу, беручи участь у дискусіях, обговореннях, а також висловлюючи свою точку зору. Це дозволяє покращити не лише рівень мовних навичок, а й навички аргументації та переконання. Політичні тексти часто містять терміни та вирази, що використовуються в різних контекстах — економічних, соціальних, культурних та правових. Вивчення таких текстів дозволяє студентам розширювати свій словниковий запас і підвищувати розуміння різноманітних мовних структур та стилів. Політика є важливою складовою сучасного життя, і її обговорення допомагає студентам розуміти актуальні соціальні та політичні процеси. Це сприяє формуванню більш повного розуміння сучасного світу, що важливо для людей, які вивчають іноземну мову в контексті міжкультурної комунікації. Політичні тексти відображають соціально-культурні, історичні та економічні особливості країни, мову якої вивчає студент. Дискусії з політичних питань допомагають розширити розуміння цієї культури, цінностей, традицій та політичних переконань. Вивчення політичних текстів та участь у дискусіях на іноземній мові сприяє підготовці до реальних ситуацій комунікації, в яких студенти можуть опинитися в міжнародному середовищі. Це дозволяє їм бути більш впевненими в собі під час обговорення глобальних тем або вивчення актуальних новин у різних країнах. Включення сучасних політичних тем у процес навчання іноземної мови підвищує мотивацію майбутніх політологів, оскільки такі дискусії є близькими до їхнього повсякденного життя. Вивчення таких текстів може спонукати студентів до активнішої участі в заняттях і розширення своїх знань про світ. Політичні дискусії зазвичай вимагають використання особливих мовних стратегій, таких як упорядкування аргументів, використання риторичних фігур, створення переконливих висновків. Навчання таким стратегіям може бути корисним як для розвитку загальних мовних навичок, так і для майбутньої професійної діяльності студентів. Інтеграція політичних текстів дозволяє студентам зрозуміти, як різні культури підходять до важливих питань, таких як права людини, демократія, свобода слова, політичні партії та рухи. Це допомагає у розвитку міжкультурної компетентності, що є важливою у глобалізованому світі. Вивчення політичних текстів стимулює самостійне мислення, дослідження, пошук додаткової інформації. Студенти можуть поглиблювати свої знання про політику, розширюючи горизонти свого розуміння і взаємодії з іншими людьми.

Література:

1. Krashen, S. D., Terrell, T.D. *The Natural Approach*. Hayward, CA: The Alemany Press. 1983.
2. Richards, J. C., Rodgers, T. S. *Approaches and methods in language teaching*. Cambridge University Press, 2014.
3. Eurostat. *Education and training*. Retrieved from <https://ec.europa.eu/eurostat/web/education-and-training/data/database>
4. Abdul Malek M, Budhwar P. Cultural intelligence as a predictor of expatriate adjustment and performance in Malaysia. *J. World Bus.* № 48. 2013. p. 222–31.
5. Ascalon M., Schleicher D, Born M. Cross-cultural social intelligence: an assessment for employees working in cross-national contexts. *Cross Cult. Manag.* № 15. 2008. p. 109–30.
6. Deardorff D. K. Implementing intercultural competence assessment. See Deardorff. 2009, p. 477–91.

References:

1. Krashen, S. D., & Terrell, T. D. (1983). *The natural approach*. Hayward, CA: The Alemany Press [in English].
2. Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). *Approaches and methods in language teaching* (3rd ed.). Cambridge University Press [in English].
3. Eurostat. (n.d.). *Education and training*. Retrieved from <https://ec.europa.eu/eurostat/web/education-and-training/data/database> [in English].
4. Abdul Malek, M., & Budhwar, P. (2013). Cultural intelligence as a predictor of expatriate adjustment and performance in Malaysia. *Journal of World Business*, 48, 222–231. <https://doi.org/10.1016/j.jwb.2012.07.020> [in English].
5. Ascalon, M., Schleicher, D., & Born, M. (2008). Cross-cultural social intelligence: An assessment for employees working in cross-national contexts. *Cross-Cultural Management*, 15(2), 109–130. <https://doi.org/10.1108/13527600810872658> [in English].
6. Deardorff, D. K. (2009). Implementing intercultural competence assessment. In *The SAGE handbook of intercultural competence* (pp. 477–491). Sage Publications [in English].